

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudců Zdeňka Kühna a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. M.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2018, č. j. CPR-29951-3/ČJ-2017-930310-V241, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 A 47/2018 - 27, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 17. 5. 2018, č. j. CPR-29951-3/ČJ-2017-930310-V241, bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 6. 10. 2017, č. j. KRPA-361940-17/ČJ-2017-000022, kterým bylo stěžovateli podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v relevantním znění, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na šest měsíců; současně mu byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Stěžovatel následně podal žalobu proti rozhodnutí žalované u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji rozsudkem ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 A 47/2018 - 27, zamítl.

[3] Stěžovatel poté podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil svým zájmem na spravedlivém procesu a nezasahováním do jeho soukromého a rodinného života, které v daném případě převažují podle jeho názoru nad veřejným zájmem. Stěžovatel žije na území ČR již po dobu několika let, má zde vybudováno veškeré materiální, rodinné a sociální zázemí. Veškerou bezprostřední rodinu má totiž stěžovatel v ČR, kde žije jeho matka, bratr i přítelkyně. Naopak na Ukrajině

žádné zázemí nemá, nemá tam zajištěno ubytování ani zdroj příjmů. Stěžovatel v současné době nemá žádné pobytové oprávnění na území ČR. Přiznáním odkladného účinku podle něj nevznikne újma jiným osobám. Stěžovatel odkázal na usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS, a ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011 - 100.

[4] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasila. Má za to, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek, aby se na území ČR zdržovali jen ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy. Měli být správní vyhoštění účinným opatřením, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání. Vycestování stěžovatele ani nebude zásahem do jeho práva na spravedlivý proces, neboť stěžovatel je zastoupen advokátem.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým NSS prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] NSS po zhodnocení důvodů uváděných a dokládaných stěžovatelem a dále skutečností vyplývajících ze soudního spisu a napadeného rozhodnutí žalované dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. jsou naplněny.

[9] Z obsahu správního spisu je zřejmé, že v ČR stěžovatel žije se svou matkou a bratrem, kteří mají na území ČR povolen trvalý pobyt. Na území ČR se nachází rovněž přítelkyně stěžovatele L. K.. Stěžovatel má tedy nejbližší rodinné zázemí na území ČR, na Ukrajině má pouze prarodiče z otcovy strany.

[10] Za této situace souhlasí NSS se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím osobním a rodinným poměrům, jak je stěžovatel vyličil v návrhu na přiznání odkladného účinku a jak vyplývají ze správního spisu, by nucené opuštění ČR pro něho a pro jeho

pokračování

rodinu mohlo znamenat nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Nedojde-li totiž k odkladu právních účinků rozsudku městského soudu, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované, do doby rozhodnutí NSS o kasační stížnosti, byl by stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí nucen opustit území ČR, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti.

[11] Pro úplnost NSS také dodává, že pro výkon ústavního práva stěžovatele na spravedlivý proces je vhodné (byť nikoli bez dalšího nezbytné), aby mohl setrvat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, náleží k právu na spravedlivý proces i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení, poskytovat mu potřebnou součinnost atd.

[12] NSS posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. S ohledem na důvody správního vyhoštění stojí v daném případě proti podstatné újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo nanejvýš mírné intenzity. Stěžovatel nebyl vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, nýbrž podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců.

[13] Z uvedených důvodů tedy NSS přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. V projednávané věci postačí přiznání odkladného účinku pouze vůči rozsudku městského soudu, neboť podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců má odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí žalované již samotné podání žaloby proti tomuto rozhodnutí.

[14] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom NSS nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. října 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu